

AFGØRELSE

(Elforsyning)

energi

KLAGENÆVNET

Frederiksborggade 15

1360 København K

Tlf 33 95 57 85

Fax 33 95 57 99

www.ekn.dk

ekn@ekn.dk

Afgørelsen offentliggøres i anonymiseret form

KLAGE FRA [...] over
AFGØRELSE FRA Energitilsynet af 30. september 2003
OM Forbrugsopgørelse fra Københavns Energi

12. maj 2004

J.nr.: 11-184

Eksp.nr.: 15391

TAT

NÆVNETS Nævnformand, professor, cand.jur. Christen Boye Jacobsen
SAMMEN- Næstformand, professor, dr.polit. Chr. Hjorth-Andersen
SÆTNING Professor, dr.jur. Jens Fejø
I SAGEN Lektor, cand.jur. og Ph.D. Bent Ole Gram Mortensen
Direktør, cand. polyt. Poul Sachmann

Ved brev af 26. oktober 2003 påklagede [...], på vegne af sig selv og [...] (herefter 'klagerne'), Energitilsynets afgørelse af 30. september 2003 til Energiklagenævnet. Afgørelsen vedrører en faktura af 8. juli 2003 på kr. 53.763 og 40 øre, som klagerne modtog fra Københavns Energi i forbindelse med fraflytning af en tidligere adresse i København. Det fremgår af det af Københavns Energi til Energitilsynet oplyste, at ejendommens forbrug har været sat for lavt, og at a conto-opkrævningerne ikke er blevet korrigeret, idet Københavns Energi ikke har registreret aflæsninger.

For Energiklagenævnet angår sagen i det væsentlige, hvorvidt der ved fraflytning kan rejses krav om betaling for forskellen mellem et for lavt sat skøn og et højere forbrug, og hvilken virkning det har for dette krav, om Københavns Energi har gjort brug af de indberettede forbrugsoplysninger.

Den påklagede afgørelse

I Energitilsynets afgørelse af 30. september 2003 fandt tilsynet følgende:

"Den 14. august 2003 har De klaget til Energitilsynet dels over størrelsen af slutafregning fra K.E. dels over K.E.'s mangelfulde kundebehandling i sagen. K.E. har overfor Energitilsynet afgivet vedlagte redegørelse for sagen.

Energitilsynet administrerer reglerne i elforsyningsloven. I henhold til lovens § 77, stk., 1, kan Tilsynet gribe ind, hvis priser el-

ler betingelser må anses for i strid med loven. I henhold til lovens § 6, stk. 3, skal kollektive elforsyningsvirksomheder stille deres ydelser til rådighed for forbrugerne på gennemsigtige, objektive, rimelige og ensartede vilkår.

Det fremgår af sagen, at De ved fraflytning af et hus på Voldmestergade afleverede slutaftregning til K.E. De modtog herefter fra K.E. en opkrævning på 53.763,40 kr.

Der er ikke i sagen rejst tvivl om, at der på ejendommen er forbrugt det antal kWh, der svarer til afregningen.

Efter det af K.E. oplyste skyldes den store slutaftregning, at ejendommens forbrug har været for lavt sat. Da der ikke hos K.E. har været registreret aflæsninger er acontoopkrævningerne ikke blevet korrigeret.

Da det fremgår af sagen, at det forbrug K.E. har opkrævet betaling for faktisk er forbrugt på ejendommen, finder Energitilsynet, at det ikke kan anses for urimeligt, jf. elforsyningslovens § 77, stk. 1, jf. § 6, stk. 3, at K.E. overfor Dem har stillet krav om betaling af det fulde beløb vedrørende forbruget, idet Energitilsynet finder, at enhver forbruger skal betale de omkostninger, der er forbundet med hans forbrug. Energitilsynet lægger også vægt på, at K.E. efter det oplyste, har tilbudt Dem en rentefri afdragsordning.

Imidlertid finder Energitilsynet, at K.E.'s sagsbehandling i den foreliggende sag må betragtes som utilfredsstillende. Det kan oplyses, at Energitilsynet har indkaldt K.E. til forhandling med henblik på en forbedring af K.E.'s kundebetjening.

Klage over Energitilsynets afgørelse indgives skriftligt inden fire uger til Energiklagenævnet [...]"

12. maj 2004

J.nr.: 11-184

Eksp.nr.: 15391

TAT

Side 2 af 10

Klagen til Energiklagenævnet

I klagen af 26. oktober 2003 til Energiklagenævnet ansatte [...] klagerne forbrug til at være mellem 18 til 35 kWh pr. døgn. Det var mere end klagerne tidligere ejendom i København og den nuværende i Hellerup.

Klagerne anførte, at efterregningen ville have været betydeligt mindre, hvis Københavns Energi havde indrettet a conto-betalingerne i overensstemmelse med indberetningerne. Klagerne klagede endvidere over, at Københavns Energi ikke har anvendt klagerne oplysninger om, at forbruget har været større end det meget lavt ansatte forbrug, samt at Københavns Energis systemer ikke gør opmærksom på, at indberetninger ikke bliver anvendt.

For så vidt angår sagsbehandlingen i Københavns Energi, har klagerne rejst tvivl om, hvorvidt Københavns Energi registrerer og bruger de informationer, kunderne indberetter. Tvivlen blev klar, da klagerne solgte deres ejendom, men stadig fik regninger for forbrug, til trods for, at købers advokat har givet Københavns Energi meddelelse om ejerskifte.

Klagerne har sammenfattende anført, at slutregningen er unødvendigt stor på grund af Københavns Energis håndtering af dets kunder, og manglende overholdelse af almindelig, god forvaltningsskik. Der må derfor ske et betydeligt nedslag i regningsbeløbet.

Supplerende sagsfremstilling

Der har under sagen ikke været rejst tvivl om, at der på adressen er forbrugt et antal kWh, der svarer til afregningen.

Af den omtvistede flytteregning af 8. juli 2003 fremgår:

"Flytteregning for perioden 01.02.2003 – 15.06.2003

Forbrugssted: [...]

Forbrugstype		pris kr.
El	29.915 kWh	42.950,77
Gas	280 m3	1.504,21
Beløb i alt for forbrug m.v.		44.454,98
Modregnet acontobeløb		-1.444,26
A contobeløb beregnet til betalingsdato		0,00
Regningsbeløb uden moms		43.010,72
Moms		10.572,68
Regningsbeløb i alt		53.763,40

12. maj 2004

J.nr.: 11-184

Eksp.nr.: 15391

TAT

Side 3 af 10

I brev af 18. eller 19. juni 2003 skrev klagerne bl.a. således til Københavns Energi:

"Vi har i løbet af den tid vi har boet på Voldmestergade rapporteret vores forbrug 3 gange (alle tre gange senere end den frist der sættes i brevet vedr. aflæsning). To gange via telefonindtastning og 1 gang via indsendelse af kort.

[...]

Det er flere gange (telefonisk) blevet oplyst, at forbrugsrapporteringerne der indsendes eller indtelefoneres efter den frist der står på kortet, ikke bliver brugt af KE. Til dette vil jeg bemærke, at:

- det fremgår ikke af kortene at det er omsonst at indsende hvis fristen ikke overholdes
- det forekommer i strid med al god forvaltningsskik, at en offentlig myndighed/virksomhed ikke bruger den information en borger giver om sine forhold – sit forbrug – om ikke andet til en efterregulering - uanset om den kommer dagen efter fristen eller 2 uger efter
- Det fremgår ligeledes af svaret, at for sene indrapporteringer kun tages til efterretning, hvis der udtrykkes særskilt og specifikt ønske om at dette gøres. Alene fremsendelse af oplysninger burde vel være en sådan anmodning. I modsat fald forudsætter KE, at borgere sender oplysninger ud fra en forventning om, at de ikke skal bruges. Det giver næppe mening.

- Når man indtelefonerer sit forbrugstal "for sent", kan man stadig indtaste det ifølge normal procedure, og der kommer ingen oplysning om, at tallet ikke vil blive taget i betragtning. Det burde derfor være åbent for brugeren, at tallet er registreret og vil blive brugt.

Undervejs i forløbet er det endvidere blevet oplyst, at

- Hvis indberetningen talmæssigt/størrelsesmæssigt ligger betydeligt over det skønnede forbrug, bliver den telefoniske indrapportering afvist som værende forkert indtastet – brugeren får ikke besked derom ved indtastningen.
- "der er mange indrapporteringer der forsvinder/ikke bliver registreret"
- "hvis man vil være sikker, skal man ringe ind og snakke med en medarbejder og fortælle sit forbrugstal og sikre at det bliver noteret"
- "der går så meget galt med alt det EDB"

12. maj 2004

J.nr.: 11-184

Eksp.nr.: 15391

TAT

Side 4 af 10

Det er min opfattelse, at Københavns Energi har et medansvar for, at vores slutaftregning er blevet så stor som tilfældet er. Vel vidende, at vi ikke har kontrolleret årsopgørelserne, men blot konstateret, at der skete en regulering af kontobetalingerne og en efterregulering/efterbetaling, har vi regnet med, at det var som det skulle være. [...]"

Med henvisning til henvendelsen fra klagerne svarede Københavns Energi i brev af 1. august 2003 til klagerne bl.a. således:

"I tilfælde hvor KE ikke modtager aflæsningstal til tiden og i tilfælde, hvor kunden ikke ekspliciterer noget ønske om korrektur af årsregning eller skønnet aflæsningstal, da kan KE kedeligvis ikke garantere, at et – under en eller anden form – til KE oplyst aflæsningstal, vil føre til nogen korrektur af den allerede udstedte årsregning eller nogen korrektur af det efterfølgende års årsregning.

KE udsteder ved hver regningskørsel en betydelig mængde af årsregninger på baggrund af skøn. Det er ganske almindelig praksis, og om en given årsregning er baggrund af skøn eller ej fremgår af regningen selv. Her er det derfor op til kunden selv at fortælle KE, at skønnet er upræcist såfremt dette er tilfældet. Gør kunden ikke det, er KE for så vidt ikke given nogen anledning til, at kontrollere rigtigheden af samme."

I et udateret brev til klagerne, formentlig fra medio september 2003, skrev Københavns Energi:

"Som du selv fortæller i brevet skyldes Jeres store slutaftregning, at der på den pågældende bopæl er blevet estimeret et forbrug siden 1998, grundet manglede registrerede aflæsninger. Det er kundens eget ansvar at indgive aflæsninger, og hvis dette ikke gøres rettidigt – altså inden fristen der er placeret på kortet – bliver

aflæsningen ikke anvendt. Derudover er det også kundens ansvar at tjekke regningerne og melde tilbage med eventuelle ændringer.”

Københavns Energi har den 27. april 2004 telefonisk oplyst, at den omhandlede regning blev betalt den 27. juli 2003.

Energiklagenævnets praksis

Energiklagenævnet har tidligere taget stilling til elforsyningsvirksomheders adfærd på områder, som både berører elforsyningsloven og almindelige forbruger- og formueretlige regler.

I Energiklagenævnets afgørelse af 31. marts 2004 om Aalborg Kommune, Forsyningsvirksomhederne (nævnets j.nr. 11-164), konstateredes angående en række spørgsmål om besøg i forbindelse med aflæsning:

”AKE Nets ’Leveringsbestemmelser. Bestemmelser om tilslutning og adgang til benyttelse af det kollektive elnet’ er anmeldt til Energitilsynet i overensstemmelse med elforsyningslovens § 76.

Det fremgår ikke af leveringsbestemmelserne, at AKE Net kan fakturere kunden for omkostninger ved ikke at kunne aflæse under kontrolaflæsningsbesøg.

Nævnet bemærker, at Forsyningsvirksomhederne har oplyst over for Energitilsynet, at der aldrig laves præcise aftaler om aflæsning, men at de aftaler, der indgås med kunderne, altid spænder over mindst en times interval.

Udgangspunktet for bedømmelsen af den her foreliggende aflæsningspraksis må være nutidens krav til forbrugervenlighed, benyttelse af moderne planlægnings- og kommunikationsværktøjer, samt fornøden hensyntagen til, at man i dag ikke kan forvente, at kunderne befinder sig hjemme hele dagen. Det fremgår ikke af sagen, om Aalborg Kommune, Forsyningsvirksomhederne, i fornødent omfang har tilpasset sin praksis herefter.

Energiklagenævnet finder imidlertid, at der endnu ikke har dannet sig faste normer om, at en række forsyningsvirksomheders praksis med kontrol af kundernes elektricitetsforbrug inden for et tidsinterval er urimelig. Nævnet kan derfor tiltræde, at det ikke blev fundet stridende mod rimelighedsstandarden, at Aalborg Kommune, Forsyningsvirksomhederne endnu benytter sig af intervaller, hvori måleren aflæses, og at et interval på 1 til 2 timer ikke går åbenbart ud over den rimelighedsstandard, der i dag kan opstilles.

Det fremgår ikke af sagen, hvad Forsyningsvirksomhederne efter Deres [klagerens] samtale med aflæsningsformanden gjorde for at mindske intervallet i forbindelse med besøget hos Dem. Energiklagenævnet må dog lægge til grund, at aflæsningsformanden ikke havde forstået, at De ikke var hjemme, da Forsyningsvirksomhederne tog ud til Deres adresse, idet det ville kunne stride imod almindelig hæderlighed at forsøge at foretage aflæsning med gebyr til følge, hvis aflæsningsformanden måtte antages at have været vidende om, at De ikke var hjemme.

12. maj 2004

J.nr.: 11-184

Eksp.nr.: 15391

TAT

Side 5 af 10

[...]

Nævnet tiltræder, at det er uforeneligt med bl.a. rimelighedskravet i elforsyningslovens § 77, stk. 1, jf. § 6, stk. 3, at opkræve et gebyr for skønnet aflæsning, når der samtidig er opkrævet gebyr for aflæsning foretaget af en af virksomhedens måleraflæsere.”

I Energiklagenævnets afgørelse af 31. marts 2004 om NESA og Smørum Kraftvarme (nævnets j.nr. 11-120), konstaterede nævnet angående et spørgsmål om rente:

”Der er ikke i eller i medfør af elforsyningsloven fastsat regler om rentebetalinger.

Der er ej heller nogen aftale mellem parterne herom, ligesom der ej heller er oplyst noget om handelsbrug eller anden sædvane vedrørende sådanne elkøb.

Det følger derfor af købelovens § 1, stk. 1, og § 1a, stk. 1, at spørgsmålet afgøres af dansk rets almindelige regler, herunder købeloven, renteloven og aftaleloven.

Det bemærkes endvidere, at der her foreligger handelskøb.

Energiklagenævnet bemærker, at disse regler udelukker, at NESA ensidigt kan erstatte købelovens og rentelovens regler med sit eget regelsæt, og at det ikke synes at gøre nogen forskel heri, om NESA's regelsæt havde været anmeldt til Energitilsynet. Nævnet har ikke herved taget stilling til, om en sådan anmeldelse burde ske.

[...]

Energiklagenævnet finder samtidig anledning til at bemærke, at de af NESA beskrevne ”uforudseelige vanskeligheder med et nyt kundesystem” ikke efter dansk rets almindelige regler er ansvarsfritagende i handelskøb.”

12. maj 2004

J.nr.: 11-184

Eksp.nr.: 15391

TAT

Side 6 af 10

Retsgrundlag og kontraksgrundlag

I elforsyningsloven (lovbekendtgørelse nr. 151 af 10. marts 2003 med senere ændringer) hedder det:

”§ 1, stk. 1. Lovens formål er at sikre, at landets elforsyning tilrettelægges og gennemføres i overensstemmelse med hensynet til forsyningssikkerhed, samfundsøkonomi, miljø og forbrugerbeskyttelse. Loven skal inden for denne målsætning sikre forbrugerne adgang til billig elektricitet og fortsat give forbrugerne indflydelse på forvaltningen af elsektorens værdier.”

”§ 6, stk. 3. Kollektive elforsyningsvirksomheder skal stille deres ydelser til rådighed for forbrugerne på gennemsigtige, objektive, rimelige og ensartede vilkår.”

”§ 77, stk. 1. Hvis Energitilsynet finder, at priser og leveringsbetingelser må anses for at være i strid med bestemmelserne i denne lov, kan tilsynet give pålæg om ændring af priser og betingelser.”

Københavns Energis leveringsbestemmelser ”Bestemmelser for nettilslutning og -adgang til det kollektive elnet” er det væsentligste dokument i retsgrund-

laget mellem kunden og Københavns Energi (KE Forsyningen) om tilslutning og adgang til elnettet. Bestemmelserne blev vedtaget af Københavns Kommunes Miljø- og Forsyningsudvalg i juni 2001, og af Københavns Borgerrepræsentation i september 2001. Bestemmelserne trådte i kraft den 1. april 2002.

Leveringsbestemmelserne er anmeldt til Energitilsynet efter elforsyningslovens § 76.

Af Københavns Energis leveringsbestemmelser fremgår:

"Måleudstyr	6.1	KE opsætter, ejer, vedligeholder og kontrollerer udstyr til måling af leveret elektricitet.
		KE forestår aflæsningen, og stiller resultatet heraf til rådighed i overensstemmelse med pkt. 6.9.
		Aflæsning af elforbruget foretages periodisk.
[...]		
Måling af leveret elektricitet	6.9	KEs måleudstyr danner grundlag for afregning.
[...]		
Selvaflæsning	6.12	Efter anmodning fra KE er kunden forpligtet til selv at foretage aflæsning af måleren.
Skønnet forbrug	6.13	Opnås eller indsendes aflæsning ikke, kan KE udstede en regning baseret på et skønnet forbrug. KE kan endvidere foranledige måleren aflæst.
		Det oplyses elleverandøren, at forbruget ikke har kunnet aflæses, og at forbruget er blevet skønnet.
[...]		
Regulering ved målerfejl og afregningsfejl	6.18	KE godskrifter kunden for meget erlagte beløb eller kan kræve efterbetaling af for lidt erlagt beløb, som følge af fejlagtig afregning, der er begrundet i målerfejl, aflæsning, forbrugsberegning o. lign.
		Som afregningsfejl regnes også fejl i skønnet forbrug som følge af, at selvaflæsningskort ikke er tilsendt KE.
		Regulering af afregningen kan ske for den periode, fejl kan påvises for. Dog maksimalt op til 5 år forud for den dag kunden er blevet bekendt med fejlen.

12. maj 2004
J.nr.: 11-184
Eksp.nr.: 15391
TAT

Side 7 af 10

Såfremt fejlen kan tilskrives KE, og kunden var i god tro med hensyn til afregningens rigtighed, kan KE alene kræve efterbetaling for seneste hele afregningsperiode forud for fejlens konstatering, og fremad.

[...]

Acontobetaling og
regulering heraf 8.2

KE er berettiget til aconto opkrævning. Aconto beløb kan opkræves som lige store rater.

Aconto beløbet kan ændres, hvis KE skønner, at der vil ske en ændring i betalingen for den samlede ydelse. En sådan ændring kan også foretages efter kundens anmodning.

På opgørelsen for en afregningsperiode opkræves samtidig et acontobeløb svarende til det forventede forbrug samt afgifter fra aflæsningsdatoen til betalingsfristen.”

12. maj 2004
J.nr.: 11-184
Eksp.nr.: 15391
TAT

Side 8 af 10

Energiklagenævnets bemærkninger

Indledende bemærkes, at det i fakturaen af 8. juli 2003 medregnede beløb for forbrug af gas, kr. 1.504,21, ekskl. moms ikke er påklaget til hverken Energitilsynet eller Energiklagenævnet. Herefter vedrører sagen alene elregningen, dvs. den samlede regning, minus gasforbrug, den del af det modregnede acontobeløb, der kan henføres til gas, samt den del af momsbeløbet, der kan henføres til gas.

Det er uomtvistet, at klagerne har indsendt eller indtelefoneret deres aflæsninger, men efter fristens udløb.

Det fremgår ikke af Københavns Energis almindelige leveringsbestemmelser, hvorledes Københavns Energi skal forholde sig med aflæsningsindberetninger, der viser, at forbruget afviger væsentligt fra det skønnede, eller aflæsningsindberetninger, der er indsendt efter fristens udløb.

Udgangspunktet for bedømmelsen af den her foreliggende korrektionspraksis må være nutidens krav til forbrugervenlighed, benyttelse af moderne planlægnings- og kommunikationsværktøjer, samt fornøden hensyntagen til det, der i køberetten betegnes som parternes omsorgspligt i kontraktforhold. Det fremgår ikke af sagen, om Københavns Energi i fornødent omfang har tilpasset sin praksis herefter.

Det er fastsat i Københavns Energis almindelige leveringsbestemmelser, at kunden er forpligtet til selv at foretage aflæsning af måleren efter anmodning fra Københavns Energi. Da Københavns Energi ifølge samme bestemmelser forestår aflæsningen, kan virksomheden kun udstede regning baseret på

skønnet forbrug, hvis der ikke opnås eller indsendes aflæsning. Om aflæsningen indsendes inden for en frist eller senere, ses ikke at gøre en forskel heri.

Københavns Energi har ikke bestridt, at aflæsningerne er indsendt eller indtelefoneret, og dermed kommet frem til Københavns Energi.

Det fremgår ikke af sagen, hvad Københavns Energi efter klagerens indberetninger af deres forbrug gjorde for at korrigere skønnet over klagerens forbrug.

Det ses ikke oplyst i sagen, hvornår fejlen må anses konstateret. Energiklagenævnet må derfor lægge til grund, at den er konstateret i forbindelse med afsendelsen af fakturaen, der blev udskrevet den 8. juli 2003.

Energiklagenævnet finder det lidet stemmende med de ovenfor citerede bestemmelser i elforsyningsloven, hvis praksis i en virksomhed måtte være sådan, at et til virksomheden oplyst aflæsningstal ikke vil føre til nogen korrektur af det efterfølgende års forbrugsberegninger eller elregninger. I betragtning af den edb-teknologi, der står til rådighed for moderne dansk erhvervsliv, kan den her beskrevne rutine i Københavns Energi, hvorefter "for sent" indkomne breve ikke behandles, medmindre kunder aktivt gør indsigelse herom, derfor ikke accepteres som forenelig med nutidens krav til effektivitet, rimelighed og omsorgspligt.

Det er på den baggrund klagerens påstand, at leveringsbestemmelsernes begreb "afregningsfejl" må omfatte fejl i skønnet forbrug som følge af, at aflæsninger, der er kommet Københavns Energi i hænde, ikke bliver anvendt til at korrigere et skønnet forbrug, og at Københavns Energi ifølge sine leveringsbestemmelser ikke kan kræve efterbetalt forskellen mellem det aktuelle elforbrug og det for lave skøn. Det vil sige, at klagerne alene mener at kunne afkræves betaling for deres skønnede forbrug i perioden fra seneste aflæsning før fraflytning indtil 15. juni 2003.

Idet fejlen kan tilskrives Københavns Energi, bemærker Energiklagenævnet, at Københavns Energi ifølge sine leveringsbestemmelser, pkt. 6.18., alene kan kræve efterbetaling for seneste hele afregningsperiode forud for fejlens konstatering, og fremad, når der er tale om tilfælde, hvor klagerne må anses for at have været i god tro med hensyn til afregningens rigtighed.

Med de midler, der står til rådighed for forvaltningsmyndigheders sagsoplysning, har Energiklagenævnet har imidlertid ikke mulighed for tage stilling til, om klagerne har været i relevant god tro. Dette er et spørgsmål om bevis, som må henvises til eventuel behandling for domstolene.

Nævnet har derfor måttet bedømme sagen efter elforsyningslovens almindelige regler.

12. maj 2004

J.nr.: 11-184

Eksp.nr.: 15391

TAT

Side 9 af 10

Selvom det med fuld berettigelse kan anføres, at det forsinkede krav om betaling for det registrerede forbrug skyldes, at Københavns Energis praksis med hensyn til ændring af skønnet forbrug ikke er fornødent effektiv og rimelig efter elforsyningsloven, er dette ikke ensbetydende med, at klagerne af den grund kan fritages for at betale for elforbruget for perioden før 31. januar 2003.

Hvorvidt dette kan ske, må afgøres efter dansk formuerets almindelige regler om tilbagesøgning og efterbetaling (condictio indebiti). Dette spørgsmål giver elforsyningsloven ikke Energitilsynet og Energiklagenævnet kompetence til at afgøre. Det må derfor eventuelt afgøres som en civil sag ved domstolene.

12. maj 2004

J.nr.: 11-184

Eksp.nr.: 15391

TAT

Side 10 af 10

Nævnet går efter det oplyste endelig ud fra, at Energitilsynet har taget skridt til snarest at få Københavns Energis praksis på dette område op til et niveau, der i dag kan anses for effektivt og rimeligt, og få udarbejdet nye, tidssvarende leveringsbestemmelser for Københavns Energi.

Energiklagenævnets afgørelse

Energitilsynets afgørelse af 30. september 2003 stadfæstes med den ovenfor ændrede begrundelse.

Sagen har været behandlet på Energiklagenævnets møde den 12. maj 2004.

Afgørelsen er truffet i henhold til § 89 i lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 151 af 10. marts 2003 med senere ændringer, og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Afgørelsen er sendt til klagerne, Energitilsynet og Københavns Energi.

P. N. V.

Christen Boye Jacobsen
Nævnformand

/ Thomas Andersen Thrane
Fuldmægtig